VILNIAUS UNIVERSITETO

Botanikos sodas

KAIRĖNUOSE

www.botanikos-sodas.vu.lt

Skulptūra “Vaisingumas” (A. G. Gaberi, Slovėnija)

Gamtos muziejus, labirintas, fontanas

Edukacinis daržas

VU Botanikos sodo centrinė dalis (Kairėnų dvaro sodyba)

1. Laboratorija, administracija, apžvalgos aikštelė **2.** Muziejus, buvusios dvaro arklidės, XIX a. **3.** Informacinis centras ir kavinė, buvęs dvaro malūnas, XIX a. **4.** IV-V a. kapinynas **5.** Rododendrynas **6.** Japoniškas sodas **7.** Atstatytas senasis dvaro fontanas **8.** Antrųjų dvaro rūmų pamatai (XIX a.) **9.** Parko rožės **10.** Kairėnų dvaro parkas **11.** Pirmųjų dvaro rūmų vieta (XVI – XVII a. **12.** Europos Sąjungos žiedas **13.** Šaltinėlis **14.** Alyvos ir dekoratyvinės obelys **15.** Žoliniai dekoratyvūs augalai **16.** Aromatiniai, prieskoniniai ir vaistiniai augalai **17.** Jodinėjimo aikštelė **18.** Buvęs dvaro kluonas, XIX a.

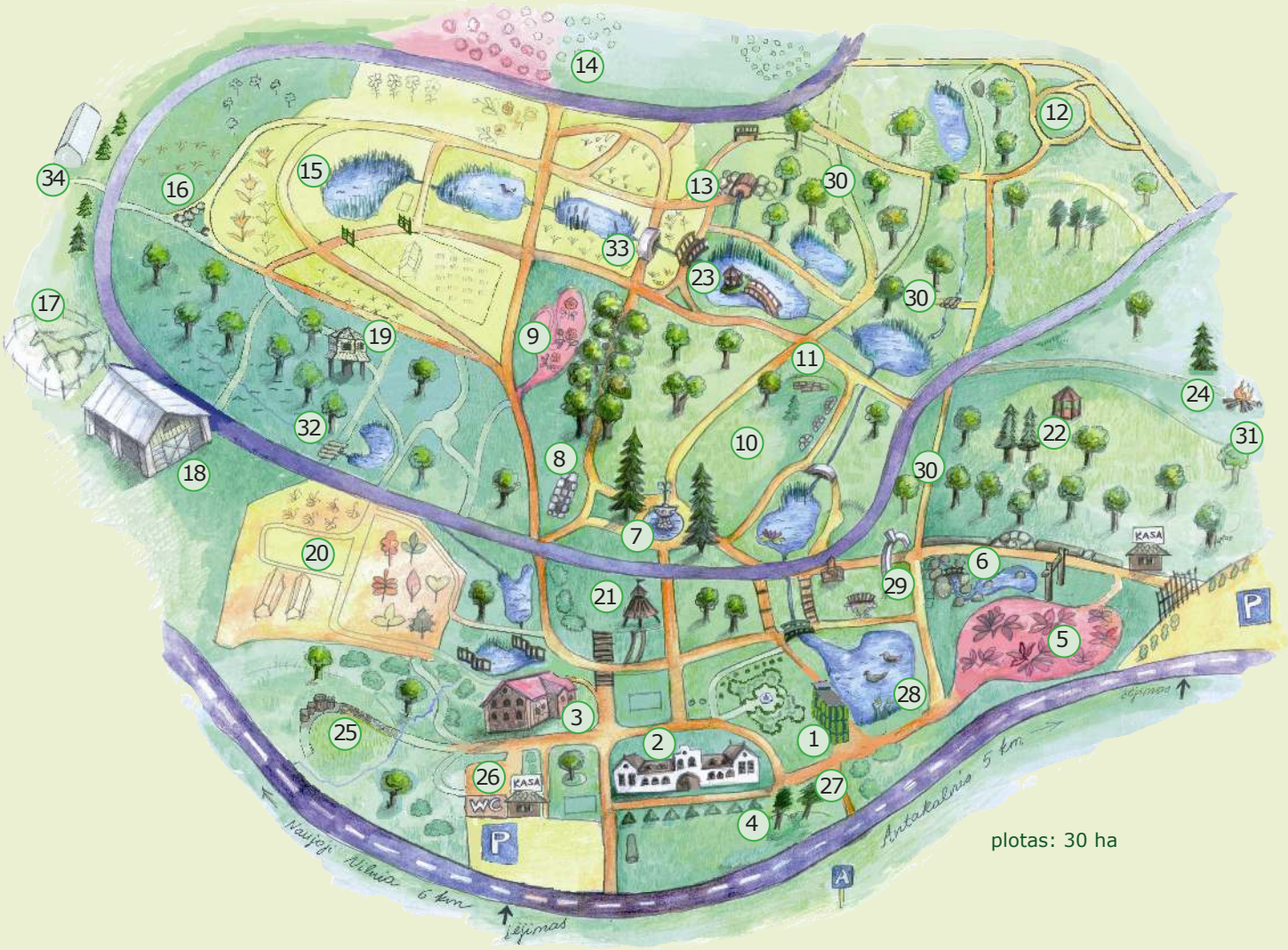

19. Gruntą valantys augalai ir GVT pavėsinė **20.** Sumedėję augalai **21.** „Šiaudinė" pavėsinė **22.** Pavėsinė „Ant kalno" **23.** „Pavėsinė saloje" **24.** Iškylų aikštė, laužavietė **25.** Basakojų takas **26.** Kasa, tualetai **27.** Sauso šlaito buveinė **28.** Tvenkinio buveinė **29.** Skulptūra "Vaisingumas" (A. G. Gaberi, Slovėnija) **30.** Plačialapių miško buveinė, savaiminės floros takas **31.** Pušyno buveinė **32.** Pelkėto lapuočių miško buveinė **33.** Užželiančio tvenkinio buveinė **34.** Šiltnamis

VU Botanikos sodo teritorija Kairėnuose - 191,5 ha

P - lankytina centrinė Botanikos sodo dalis (apie 30 ha)
S - pomologinės kolekcijos (lankoma tik su gidu)
A - arboretumas

Botanikos sodo informacinės sitemos ženklai:

VU Botanikos sodas yra ne tik didžiausias Lietuvoje (bendras plotas 199 ha, Kairėnuose – 191,5 ha), bet ir turtingiausias augalais (virš 10 600 pavadinimų, iš jų Kairėnuose 8600 pavadinimų); įspūdingiausios rododendrų, alyvų, lianų, bijūnų, jurginų ir svogūninių gėlių kolekcijos. Gausi ir savaiminė VU Botanikos sodo flora (468 augalų rūšys) bei fauna (stuburinių gyvūnų virš 120 rūšių, iš jų 25% - paukščiai).
Botanikos sodas įdomus ir kaip paveldo objektas su IV-V a. kapinynu, dvaro pastatais, parku ir tvenkiniais. Senojo dvaro erdvėse vyksta įvairūs kultūriniai renginiai (koncertai, meno parodos). Taip pat galima jodinėti, pasivažinėti karietomis.

Keturios VU Botanikos sodo vietos

Nuo įkūrimo 1781 m. VU Botanikos sodas (BS) keturis kartus keitė vietą. Dvi pirmąsias vietas vadiname istorinėmis, nes VU jos nebepriklauso.

BS Medicinos kolegijos kieme (1781-1799)

Dabar Pilies g. 22. BS įkūrė prof. Ž. E. Žiliberas 1781 m. Lauke ir nedideliame šiltnamyje augo virš 500 pavadinimų augalai.

BS Sereikiškėse (1799-1842)

Daugiau nei 25 m. BS vadovavo prof. S. B. Jundzilas. Buvo pastatyti šiltnamiai, leidžiami augalų ir sėklų mainų katalogai, sukauptos virš 7000 pavadinimų augalų kolekcijos. 1842 m. BS buvo likviduotas.

BS Vingyje (nuo 1919)

BS atkurtas naujoje vietoje, Vingio dvarvietėje. Šiltnamiuose ir lauke augo virš 4600 pavadinimų augalai. 1975 m. pertvarkytas į BS Augalų sistematikos ir geografijos skyrių, o 2011 m. pavadintas Vingio skyriumi.

BS Kairėnuose (nuo 1974)

BS plėtrai 1974 m. buvo paskirtas naujas 150 ha sklypas Kairėnuose, vietovėje su sena dvarviete ir parku. Dabar teritorija 191,5 ha, kolekcijose yra virš 10600 pavadinimų augalai.

Žemutinė terasa su pilkapiu ir dvaro palivarku (buvusi dvaro ūkinė zona)

Žmonių šioje vietovėje gyventa jau IV-V a., apie ką byloja kapų radiniai iš pušimis apaugusios kalvelės. Archeologijos paminklo vieta simboliškai pažymėta skulptūra „Perkūno ąžuolas".

IV-V a. kapinynas

XIX a. dvaro ūkiniai pastatai išdėstyti laisvai: arklidės (BS muziejus) ir malūnas (BS informacinis centras ir kavinė) turi romantizmo architektūros bruožų, ratinė (BS WC), ūkvedžio ir arklininko namai, tvartas – liaudies architektūros bruožų.

Muziejus, buvusios dvaro arklidės, XIX a.

Informacinis centras, buvęs dvaro malūnas, XIX a.

Naturalios augalų ir gyvūnų buveinės

VU Botanikos sodo teritorijoje savaime auga vidutinio drėgnumo ir pelkėtų lapuočių miškų, spygliuočių miškų, sausų, vidutinio drėgnumo ir šlapių pievų, stovinčio ir tekančio vandens telkinių bei jų pakrančių augalai. Šiose buveinėse priskaičiuojama 468 pavadinimų augalai, priklausantys 82 šeimoms. Galima pamatyti nuodingų, vaistinių, aromatinių, dažinių ir kitokias panaudojimo galimybes turinčių augalų. Apie juos informuoja etiketės, kuriose nurodytas pavadinimas, pateikiama jo iliustracija ir taip pat perspėjimas, jei jis turi nuodingų savybių. Buveines surasti padeda informaciniai stendai ir rodyklės. Botanikos sode galima išvysti ir natūralios faunos atstovų - 120 rūšių stuburinių gyvūnų: 7 rūšių žuvų, 6 rūšių varliagyvių, 1 rūšies roplį, 76 rūšių paukščių ir 30 rūšių žinduolių.

Sauso šlaito buveinė 27

Čia vyrauja šilumamėgiai, turintys siaurus siūliškus, pilkšvus plaukeliais apaugusius arba smulkiai skaldytus lapus, žemi augalai: paprastasis čiobrelis, vienagraižė kudlė, vienagraižė vanagė, dirvinis dobilas, varpotoji veronika, vėjalandė šilagėlė, siauralapė miglė. Aptinkami ir kitaip sausrai prisitaikę augalai. Tai sukulentai, kaupiantys vandenį sustorėjusiuose lapuose ir stiebuose: aitrusis, siauralapis ir didysis šilokai, didžioji vilkpupė.

28 Tvenkinio buveinė

Pakrantėse auga šlapiems miškams bei žemapelkėms būdingi augalai, pvz., geltonasis vilkdalgis, vilkakojė, pelkinė kalpokė, puokštinė poraistė, karklavijas, šiurkščioji viksva. Arčiausiai kranto – prisitaikę augti ir vandenyje, ir sausumoje augalai, pvz., paprastasis šiurpis, gyslotinis dumblialaiškis, pievinis duonis, paprastoji monažolė. Giliau nuo kranto įsikuria nendrių-meldų juostos augalai: pvz., ežerinis meldas ir plačialapis švendras. Toliau – tikrieji vandens augalai, pvz., paprastoji lūgnė, plūduriuojančioji plūdė, mažažiedė vandens lelija, būdmainis rūgtis. Po vandeniu auga prie dugno prisitvirtinę, vandens paviršiuje nepasirodantys augalai, pvz., trieilė nertvė, maurabragūnų skyriaus dumbliai. Tvenkinyje gyvena kuojos, saulažuvės, grūžliai, aukšlės, kartuolės, paprastieji ir sidabriniai karosai, ešeriai, baltieji amūrai.

Plačialapių miško buveinė 30

Plačialapių miško bendrijos dažniausiai yra penkiaaukštės. Viršutinį (aukščiausių medžių) aukštą tipišku atveju sudaro paprastasis ąžuolas ir mažalapė liepa. Žemesnį aukštą formuoja paprastasis šermukšnis, krūmų aukšte auga paprastasis lazdynas, paprastasis sausmedis, europinis ožekšnis ir kt. Žemiau žolės: aukštos (iki 80 cm) – paprastoji garšva, didysis eraičinas, vidutinio aukščio (iki 30 cm) – tamsioji plautė bei žemos (iki 10 cm) – europinė pipirlapė, triskiautė žibuoklė, anksti pavasarį žydintys pavasariniai efemeroidai (baltažiedė ir geltonžiedė plukės, pavasarinis švitriešis). Plačialapio miško dalyje ir senajame parke vakarais galima pamatyti šikšnosparnių: vandeninį pelėausį, rudąjį ausylių, rudąjį nakvišą, natuzijaus šikšniuką, šiaurinį šikšnį.

5 Rododendrynas

Ekspozicijos pagrindas – gausi ir labai dekoratyvi rododendrų kolekcija. Iš 120 rūšių daugiau kaip pusė kilusios iš Kinijos ir Japonijos, kitos – iš Šiaurės Amerikos, Himalajų, Europos.

Tarp rododendrų auga daug žemų augalų: raktažolės, gebenės, pachizandros ir kt. Akmenimis sutvirtintuose šlaituose auga žemaūgiai visžaliai erikinių šeimos augalai: balžuvos, erikos, kasiopės, meškauogės, bruknuolės. Rudenį rododendrynas pasidabina žydinčių viržių 170 veislių spalvomis.

Ekspoziciją paįvairina ir kitų šeimų augalai, augantys panašiose ekologinėse sąlygose: klevai, lazdeniai, hortenzijos, baltvas ir kt. Centrinėje rododendyno dalyje pasodinta 250 visžalių, vasaržalių ir pusiau visžalių rododendrų veislių. Rododendrai žydi nuo balandžio, bet gausiausiai – gegužės pabaigoje – birželio pradžioje. Pietinėje pušyno dalyje rododendrynas susijungia su Japonišku sodu.

Japoniškas sodas 6

Japonijos ambasadai Lietuvoje padedant VU Botanikos sodas 2003 m. užmezgė ryšius su japoniškų sodų kūrėjais p. Hiroshi Tsunoda ir p. Hajime Watanabe. Apžiūrėję būsimo sodo vietą, jie parengė ir padovanojo koncepcinį planą, pagal kurį 0,5 ha plote kuriamas taip vadinamo "Edo" periodo japoniškas pasivaikščiojimų sodas. Projekto įgyvendinimą finansiškai rėmė Vilniaus m. savivaldybė, LR švietimo ir mokslo ministerija, LR vyriausybė. 2004-2007 m. buvo atgabenta 500 tonų lauko riedulių: dalis surinkta vietoje, kitus (tarp jų ir pačius didžiausius, sveriančius nuo 5 iki 25 tonų) padovanojo UAB „Trakų akmuo" ir Anykščių miškų urėdija.

2008-2009 m. akmenys buvo sudėlioti, formuojant japoniško sodo struktūrą: įrengtas upelis su kriokliu ir tvenkinys su „vėžlio" sala. Nutiesti apžvalginiai takai. 2010 m. pastatyti mažosios architektūros akcentai (paviljonas, įėjimo vartai) ir pradėti sodinti augalai:40 veislių rododendrai (japoniškos azalijos), stačiuose japoniško sodo šlaituose - klevai, kukmedžiai, buksmedžiai, tujeniai, lyonijos, sietminai ir daugelis kitų augalų. Stačiuose šiauriniuose šlaituose auginamos samanos.

Aukštutinė terasa su rūmų liekanomis, parku ir tvenkiniais

Kairėnų dvaras istoriniuose šaltiniuose minimas nuo 1545 m. Didikai Isaikovskiai, valdę Kairėnus 1596 – 1689 m., suformavo renesansinę sodybą. Rūmai buvo su gynybiniais bokštais, deja sunaikinti apie 1655 metus. Šio pastato kontūrai pažymėti akmenimis apjuosta vejos aikštele, **11**.

Kiek vėliau dvaras priklausė Sapiegoms, bet jie dvarą nuomodavo arba įkeisdavo. 1759 m. dvaras atiteko didikams Lopacinskiams ir jiems valdant Kairėnai pamažu tapo reikšmingu, gerai tvarkomu dvaru.

Kairėnų „aukso amžius“ siejamas su Dorotėja Marikonyte-Lopacinskiene, čia gyvenusia 1817-1857 m. Po gaisro XIX a. pradžioje buvo pastatyti laikini mediniai rūmai, **8**. įstiklintoje rūmų patalpoje buvo baseinėlis. Priešais rūmus įrengtas fontanas su baseinu (atstatytas 2004 m.) **7**, supiltas apžvalgos kalnelis, jame įrengtas gėlynas. Parkas tapo romantinio stiliaus, su vasaros teatro paviljonu, pavėsine tvenkinio saloje.

Kairėnai buvo svarbus Vilniaus visuomenės gyvenimo centras. Čia veikė mėgėjų teatras ir orkestras, lankėsi rašytojai ir kultūros veikėjai T. Zanas, A. E. Odinecas, J. Čiulda, J. Mianovskis, A. Bonoldi. Dvaras garsėjo ir gausia biblioteka. Kairėnų dvaras nublanko mirus Dorotėjai. 1870 m. sodybą nupirko Juozapas Tiškevičius, 1911 m. dvaras atiteko pirkliams Stolypinams. Vėliau dvarą nupirko valstybė psichoneurologinei ligoninei steigti, kuri čia veikė iki 1974 m.

Dabar parkas pasižymi vaizdingais medynų deriniais ir organišku augalijos ryšiu su šaltinių maitinamais tvenkiniais. Peizažinis pobūdis buvo suteiktas XIX a. pirmoje pusėje, bet parkas išlaikė ir seniausias ansamblio kūrimo žymes – taisyklingas terasinis planas susidarė dar renesanso laikotarpiu.

9 Rožynas

Parko rožių ekspozicijos projektas parengtas 1981 m. vyr. architektės D.Juchnevičūtės. Ekspozicijos vieta šalia senojo parko liepų alėjos. Ekspozicija pradėta kurti 1996 m. Projektą parėmė JAV gamtosauginė organizacija „ECOLOGIA", visuomeninis klubas „Žydinčioji oazė", Vilniaus miesto savivaldybė. Per visus tuos metus kolekcija augo, vienos rožių veislės pasirodė esančios ištvermingos mūsų klimato sąlygomis, kitos – ne, tad jas keitė naujos veislės. Šiuolaikinėse rožių klasifikacijos sistemose tokios grupės kaip parko rožės jau nebėra, bet kolekcijoje iki šiol kaupiamosmažai priežiūros reikalaujančios, atsparios šalčiui ir ligoms, dažniausiai aukštaūgės veislės, tinkančios sodinti parkuose, visuomeniniuose ir kituose mažiau priežiūros reikalaujančiuose želdiniuose.

Kolekcijoje auga keletas erškėčių rūšių ir apie 140 rožių veislių, išvestų Lenkijoje, Latvijoje, Suomijoje ir kitose šalyse. Tai modernios krūminės (39 veislės), senovinės (75 veislės), poliantinės (5 veislės), remontantinės (4 veislės) rožės ir Rosa rugosa hibridai (18 veislių).

Alyvų kolekcija 14

Aplankyti verta gegužės antrojoje pusėje. Čia sukaupta daugiau nei 120 alyvų rūšių, porūšių, varietetų ir veislių. Daugiausia yra paprastųjų alyvų veislių - apie 90. Kiek vėliau už paprastąsias alyvas, vidutiniškai dviemtrimis savaitėmis, pradeda žydėti kitų rūšių alyvos (svyruoklinės, tankiašakės, gauruotosios, pūkuotosios, keturbriaunės , kininės, puošniosios ,lanksčiosios ir kt.) išsiskiriančios ryškesnėmis spalvomis ir žiedų gausumu.

Užželiančio tvenkinio buveinė 33

Čia karaliauja kūdrinės varlės, galima pamatyti ir tritonus, pievines bei smailiasnukes varles ar paprastąsias rupūžes. Taip pat puikiai auga vikšriai, viksvuolės, duoniai ir viksvos.

15 Žolinių dekoratyvių augalų kolekcijos

Lankytojams taip pat siūlome apžiūrėti gausias žolinių dekoratyvinių augalų kolekcijas. Čia 8 ha plote nuo pavasario iki rudens žydi apie 3000 pavadinimų (rūšių, veislių, hibridų) augalai, iš kurių apie 500 sukūrė Lietuvos gėlių selekcininkai. Senajame parke ir greta tvenkinių pakrančių bei pievų savaiminės augalijos įrengtos ekspozicijos ir kolekcijos bijūnų (0,5 ha, 270 rūšių ir veislių); jurginų (0,6 ha, 300 rūšių ir veislių), svogūninių gėlių (100 smulkiasvogūninių rūšių ir veislių, 180 tulpių rūšių ir veislių), 1,5 ha kitų daugiamečių gėlių, pvz., viendienių (460 rūšių ir veislių), kardelių (150 rūšių ir veislių) ir astilbių (apie 80 rūšių ir veislių).

Anksčiausiai vegetuoti pradeda baltažiedžiai ir rausvažiedžiai eleborai, erančiai, viršūnžiedės pachisandros, kiek vėliau eleborai, o vėliausiai atžėlia tibetinės raktažolės. Pavasarį žydi snieguolės, erančiai, hiacintai, krokai, laibeniai, laumenės, skydinės darmeros, žolinės žiemės, narcizai, scylės, sniegžydrės, šilagėlės, žydrės, kiek vėliau pradeda žydėti auskarėliai, bergenijos, česnakai, margutės,

neužmirštuolės, pakalnutės, plukės, raktažolės, saulutės, tulpės, uolaskėlės, vilkdalgiai ir kt. Pavasarinės gėlės žydi neilgai, tačiau žiedai labai dekoratyvūs. Vasarą žiedais apsipila aguonos, bijūnai, burbuliai, šluoteliniai flioksai, eremūrai, gvazdikai, gubojos, leukonijos, lubinai, medetkos, melsvės, pentiniai, serenčiai, sinavadai, snapučiai, tradeskantės, verbenos, žioveiniai, flioksai, ežiuolės, gaurės, katilėliai, kleomės, knifofijos, kraujažolės, lelijos, inkarvilėjos, monardos, monbretės, nasturtės, piliarožės,

plačvarpiai, rusmenės, saulėgrąžos, šalavijai, veronikos, vienadienės bei rodžersijos. Rudeniop pražysta – jurginai, kardeliai, rykštenės, rudbekijos, saulainės, šilokai. „Žiedų sezoną“ užbaigia astrai, chrizantemos ir vėlyviai.

20 Seniausiųjų dendrologinių kolekcijų plotas

Čia galima susipažinti su 900 rūšių ir veislių sumedėjusiais augalais: medžiais, krūmais, krūmokšniais ir puskrūmiais.
Pūšūnų kolekcijoje auginama 402 rūšys ir veislės, priklausantys 3 šeimoms, 6 gentims. Dekoratyvinių puošniai žydinčių ir spalvingais lapais krūmų kolekcijoje 21 genties augalai (gausiausios rūšimis ir veislėmis yra šios gentys: sidabrakrūmio, raugerškio, lanksvos, buksmedžio, forsitijos).
Lianų kolekcijoje auginama 73 rūšis, kurios priklauso 17 genčių, 13 šeimų, 127 rūšys ir veislės. Gausiausios rūšimis ir veislėmis yra šios lianų gentys: raganės vynmedžio; sausmedžio, smaugiko. Tai gera progą pamatyti vertikaliam želdinimui tinkamas, atsparias karščiams ir šalčiams, lianų rūšis.
Alpinių augalų kolekcijoje auginami žemaūgiai sumedėję augalai, puskrūmiai ir krūmokšniai. Čia galima pamatyti 301 taksoną augalų, priklausančių 42 šeimoms, 119 genčių. Gausiausios rūšinis ir veislėmis yra saulenio, čiobrelio ir levandos gentys.

Balandžio mėn. dar lapams neišsiskleidus, žiedais pasveikina japoninė magnolija, forzitijos, sotvarai, žalčialunkiai, šilžiurkščiai.
Gegužę žydi lianos (alpinės ir stambiažiedės raganės), erškėtinių šeimos augalai (obelys, medlievos, kauleniai), mahonijos, riešutmedžiai, ostrijos, šeferdijos, susiformuoja spygliuočių (eglių, maumedžių, pušų) vyriški ir moteriški kankorėžiai (strobilai).
Birželį ypač didelė žiedų įvairovė: kolkvicijos, pupmedžiai, sausmedžiai, įvairios jazminų rūšys ir veislės, krūminės raganės, putinai, o kalnų floros kolekcijoje – sauleniai, čiobreliai, raipstai, veronikos, krekesai, prožirniai, levandos. Šiuo metu išryškėja spalvingus lapus turintys augalai, pvz., lanksvos, veigelės, ožekšniai, sedulos, šeivamedžiai, pūsleniai, bukai ir kt.

Liepą prasideda iki rudens šalnų trunkantis sidabrakrūmių žydėjimas. Vidurvasarį sužydi įvairios raganių rūšys, hortenzijos, kregždūnės, kalikantai, lanksvos, aralijos, vaistiniai šalavijai ir kt. Dera šilkmedis.
Rugpjūtį pradeda žydėti alksnotis, įvairios raganių veislės, ima nokti įspūdingi įvairiausių rūšių augalų vaisiai (aktinidijų, smaugikų, ožekšnių, raganių, kaulenių, lekėčių, ptelijų, kaštonų, gudobelių, šermukšnių, katalpų, raugerškių).
Rugsėjį žiedais pasipuošia hamamelis, Rytų Azijos raganės, meškytės, pradeda keistis vasaržalių augalų lapų spalva.

Apie 200 medžių ir kūmų rūšių pasodinta arboretume (60 ha), kuris prasideda 100 m į pietvakarius nuo Kairėnų dvaro parko.

19 Fitoremediacinės lysvės

Keturiose ekspozicinėse lysvėse auginami augalai, kurie skatina dirvožemio savivalos procesus. Jų pagrindinės funkcijos – pagerinti dirvožemio aeracijos kokybę ir sukurti palankią terpę mikrobams vystytis. Šie augalai spartina dirvožemio apsivalymą nuo toksinių medžiagų, naftos produktų, netoksinių medžiagų ir kitų teršalų. Daugiausiai tai natūralios floros augalai, tačiau šią funkciją atlieka ir kai kurie kultūrinai augalai (daržovės, prieskoniai).
Lysvėse eksponuojama 58 rūšys savaiminės floros atstovų, 11 rūšių daržovių, miežių mutantai, saulėgrąžos, kukurūzai.

Renginiai ir paslaugos

VU Botanikos sode kasmet vyksta daugybė renginių, kai kurie jau tapo tradiciniai.
Gegužės 22-oji pasaulyje paskelbta **Tarptautine biologinės įvairovės diena** ir visuomenė supažindinama su gyvosios gamtos įvairove. Lietuvoje ši diena minima nuo 2001 m., o nuo 2002 m. – ir VU Botanikos sode. Kartu su LR Aplinkos ministerija organizuojamos šventės metu skaitomos paskaitos, vedamos pažintinės ekskursijos, vyksta parodos, koncertai.

Kartu su Lietuvos gėlininkų sąjungą du kartus metuose - gegužės ir rugsėjo mėnesiais organizuojama paroda mugė **"Lietuvos žiedai"**

Birželį prasideda koncertų ciklai. Beveik kiekvieną sekmadienį, vakarais solistų balsai ir puikios muzikos orkestrų garsai. Sode vyksta **„Flora Jazz"**, **„Kristupo festivalio"** ir **„Bardų festivalio"** koncertai. Koncertų metu įėjimas tik su koncerto bilietais. Koncertų ciklas tęsiasi iki rugsėjo mėnesio pradžios.

Rugsėjį – mokslo festivalis **„Tyrėjų naktis"**. Iš anksto užsiregistravę lankytojai turi galimybę išbandyti save klonuodami augalus, išskirdami jų DNR laboratorijose ar juos apibūdindami, įvertindami vaisių ir uogų skonį Gamtos muziejuje.

Tradiciškai kiekvienais metais (nuo 2003 m.), rugsėjo viduryje, vyksta **Žemės ir aplinkos meno parodos.** Šiose parodose savo darbus pristato įvairiausių sričių menininkai. Savo kūrinius jie kuria gamtoje, t. y. Botanikos sode iš natūralių ar kitų įvairių medžiagų. Šių parodų tikslas atrasti ir vystyti dialogą tarp meno, menininko, žiūrovo ir gamtos. Daugiau informacijos: www.facebook.com/LandArt.Lt

Nuo gegužės iki lapkričio mėnesio Gamtos muziejuje kas mėnesį vyksta vis kitos meno parodos.

Visa informacija apie sode vykstančius renginius:
www.botanikos-sodas.vu.lt

Papildomos mokamos paslaugos:

Ekskursija su gidu; Pavėsinių 21, 22, 23, 19, iškylų aikštės 24; Patalpų 2, 3 rezervavimas ir nuoma; Vietos suteikimas: santuokos registravimui, didelės grupės (nuo 50 žmonių) šventei – informacija ir užsakymas: (+370-5) 219 31 39.

Jodinėjimas žirgu, poniu, pasivažinėjimas karieta, vežimaičiu, brička ar rogėmis. Užsakymas ir informacija +370 686 16243.

Vilniaus universiteto Botanikos sodas
Kairėnų g. 43, LT – 10239 Vilnius – 40,
Tel. (+370-5) 219 31 39, faks. (+370-5) 231 79 33
hbu@bs.vu.lt
www.botanikos-sodas.vu.lt

● ● ●

Informacija lankytojams:
Lankymas: Gegužės - spalio mėn.: I-VII: 10.00–20.00;
Lapkričio - balandžio mėn.: I- V: 9.00-15.00.
Gali būti uždarytas specialių renginių metu.

●

Bilietai: Taikomos nuolaidos grupėms, moksleiviams, studentams, senjorams, žmonėms su negalia.
Galima įsigyti lankymo bilietus mėnesiui, metams.

●

Papildomos mokamos paslaugos:
Ekskursija su gidu; patalpų, pavėsinių, piknikų aikštelės stalų rezervavimas ir nuoma, dovanų čekiai:
(+370-5) 219 31 39.
Jodinėjimas žirgu, poniu, pasivažinėjimas karieta, rogėmis: +370 686 16243.

●

Sode veikia restoranas
„AULA Kairėnų malūnas“ 30.
Informacija: +370 618 62400
www.aularestoranas.lt

Leidinio išleidimą parėmė:
VšĮ “Grunto valymo technologijos”

Leidinį parengė:
Tekstus: D. Ryliškis, S. Žilinskaitė.
Nuotraukas: A. Ufartas, D. Ryliškis, Ž. Višinskas, V. Guseva, I. Raubaitė, V. Murauskas, S. Žilinskaitė, G. Jurkevičienė.
Dizainas ir maketavimas: I. Raubaitė